

Hans Moolenburgh sr. (Foto: A. Moolenburgh)

HET VIJFDE ELEMENT

Hans Moolenburgh sr. (1925) hield ruim vijftig jaar praktijk als arts en specialiseerde zich in de behandeling van kankerpatiënten en kinderen met vaccinatieschade. Daarbij zocht hij niet alleen naar oplossingen in de reguliere medische wetenschap, maar maakte hij ook gebruik van diverse complementaire behandelingen.

Als je een intelligente leek vraagt wat homeopathie is, dan zal die waarschijnlijk zeggen: 'O, dat is zoiets als het gelijke met het gelijke genezen'. Dat is in zijn algemeenheid onjuist. Die definitie gaat alléén op voor de nosoden, stoffen die direct uit de ziekmakende substantie worden gemaakt. In het algemeen is homeopathie het behandelen van een aandoening of constitutiestoring met behulp van een middel uit de natuur dat in onverdunde vorm ongeveer dezelfde verschijnselen geeft als de ziekte of constitutiestoring die je tracht te genezen. Veel mensen weten wel dat de informatie die in het natuurlijke middel veranderd ligt, door ritmische verdunningen van zijn stoffelijke omhulling wordt ontdaan. Het bijzondere is dat wat onverdund de ziekteverschijnselen oproept, na homeopathisering juist geneest.

De vraag is nu: waar behoren de Bachmedicijnen toe? Is dat homeopathie? Ze zijn wél ontdekt door een homeopaat, Edward Bach. Die vond zijn 38 bloesemmedicijnen tijdens

zwerftochten door de natuur. Terwijl hij elk van deze planten urenlang aandachtig beschouwde, kwamen langzaam de emotionele klachten in hem op en wist hij dat die bloem deze klachten kon genezen. Maar waarom concentreerde hij zich op emoties? Omdat Bach meende dat aan elke ziekte een emotionele storing voorafging, en dat genezing van zo'n storing de ziekte pas in de kern aanpakte.

De genezende informatie kwam niet uit de negatieve gevoelens die hij had ondervonden; Bach ontdekte dat de informatie van de plant juist berustte op een neutraliserende positieve tegenhanger van de negatieve emotie. Dat is het eerste verschil met homeopathie.

Bach deed bovendien géén onderzoek naar de werking van middelen door die onverdund aan vrijwilligers te geven, uit welke ervaring dan een werkingspatroon van het middel kon worden opgebouwd. Nee, hij vond de werking in zichzelf. Dit is het tweede verschil met homeopathie. Ten slotte ontlokte Bach de informatie niet aan de bloesems door ritmisch verdun-

nen, maar door bij zonsopkomst de dauw van de bloesems in een flesje te verzamelen. Kennelijk werken de lensvormige dauwdruppels zo dat ze de bloeseminformatie in zichzelf concentreren, daarbij geholpen door zonlicht. Is dat homeopathie? Niet letterlijk, maar iedereen voelt op zijn klompen aan dat het naar de geest wél zo is.

Hoe wordt de informatie losgemaakt? Waarschijnlijk maken de door de zon uitgezonden fotonen de informatie uit de plant los. Fotonen spelen een sturende rol in alle lichamelijke en waarschijnlijk ook psychische lichaamsprocessen en zijn half stoffelijk, half geestelijk. Ze vervoeren het geheimzinnige vijfde element, het leven zelf. De oplossing is dus: het zonlicht zélf heeft de taak van het potentiëren op zich genomen, de zon zélf homeopathiseert. Als het centrum van ons fysieke leven op aarde dit doet, behoeven we ons niets aan te trekken van de malloten die beweren dat homeopathische druppels 'slechts een beetje water zijn'.•